

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd Deus tres vitales spiritus crearet, vnum qui carne non tegeretur,
alium qui carne tegeretur, sed non cum carne moreretur: tertium qui
carne tegeretur,& cum carne moreretur. ix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

Quod Deus tres vitales spiritus crearet, vnum qui carne non tegetur, alium qui carne tegetur, sed non cum carne moreretur. Tertium, qui carne tegetur, & cum carne moreretur. Cap. LX.

Ex dialogo Greg.

HAbent etiam infideles fidem, sed vti in Deum. Quam si vtiq; haberent, infideles non essent. Sed hinc in sua perfidia redarguedi sunt, hinc ad fidei gratiam provocandi: quia si de ipso suo visibili corpore credunt quod minimè viderunt, cur inuisibilia non credunt, quæ corporaliter videri non possunt? Nam quia post mortem carnis viuat anima, patet ratio, sed fidei admixta. Tres quippe vitales spiritus creauit omnipotens Deus. Vnum qui carne non tegitur, alium qui carne tegitur, sed non cum carne moritur. Tertium qui carne tegitur, & cum carne moritur. Spiritus nanque est qui carne non tegitur, angelorum: spiritus qui carne tegitur, sed cum carne non moritur, hominum: spiritus qui carne tegitur, & cum carne moritur, iumentorum brutorum omnium animalium. Homo itaque si in medio creatus est, vt esset inferior angelo, superior iumento. Itaque aliquid habet commune cum summo, aliquid commune cum infimo. Immortalitatem scilicet spiritus cum angelo, mortalitatem verò carnis cum iumento: quousque & ipsam mortalitatem carnis, gloria resurrectionis absorbeat, & inhaerendo spiritui, caro seruetur in perpetuum: quia ipse spiritus inhaerendo carni seruetur in Deum. Quæ tamen caro non in reprobis inter supplicia perfectè deficit: quia semper deficiendo subsistit, vt qui spiritu & carne peccauerunt, semper essentialiter viuentes, & carne & spiritu, sine fine moriantur.

Quod homo in prima conditione sua libero arbitrio donatus sit. Cap. LXI.

August. dicit in libro de Civitate dei

Libertati arbitrij sui commissus est homo statim prima conditione, vt sola vigilantiâ mentis adnitente, etiâ percepta custodia, perseueraret, si vellet, in id quod creatus fuerat. Postquã verò seductione serpentis per Euam cecidit à naturâ bono, perdidit pariter vigorem arbitrij, nõ tamen electionem: ne non esset suum quod emendaret peccatũ, nec meritò indulgeretur quòd arbitrio diluisset. Manet ergo ad salutem arbitrij libertas, id est, rationalis voluntas, sed admonente prius Deo, & inuitante ad salutem, vt vel